

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Βουλή, τὰς πύλας ἀνοίγεις πάλι
 Εἰς τῶν Πατέρων τὴν νέα σπείρα
 Καὶ ἐν ἀρρήτῳ χαρᾷ μεγάλη
 Τοῦ ἔθνους δέχεσαι τὸν σωτήρα.

**

Εἰς τὰς στοάς σου θὰ ἀκουσθῶσι
 Λόγοι τοῦ τόσοι βαθεῖς, γενναῖοι,
 Καίμαργαρίται θὰ συναχθῶσι
 Ἄπὸ τοὺς λόγους τοῦ ἄλλοι, νέοι.

**

Ἐκεῖ θὰ σώσῃ τέλος τὴν Κρήτη,
 Ἐκεῖ θριάμβους νέους θὰ δρέψῃ,
 Ἐκεῖ θὰ ρίξῃ τ' Ἄλλάχ τὴν μύτη.
 Καὶ... τὰ προσόντα θὰ καταστρέψῃ.

**

Ἐκεῖ θ' ἀνθίσουν δάφναι, μυρσῖναι
 Καὶ ἀνδριάντες θ' ἀνυψωθῶσι,
 Ἄλλ' ἴσως πάλι—δύσκολον εἶνε ; —
 Ἐκεῖ κ' ἡ φάραξ αὐτὴ τελειώσῃ !

Μαῦρος Τάτος

ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ

Ἡ κοινωνία ἡμῶν εἶνε ἰδιόρρυθμος. Ἐχει ὄργανισμὸν ἀλλόκοτον καὶ συχνάκις περιπίπτει εἰς περιέργους καὶ ἀξιοπαρατηρήτους ἀντιθέσεις. Ἐνῶ φαίνεται βεβουλισμένη ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸν ὕλισμὸν καὶ νεναρκωμένη, διὰ μιᾶς ἀνατινάσσεται παρορρωμένη ὑπὸ εὐγενεστάτων αἰσθημάτων ἔνῳ φαίνεται διατελοῦσα ὑπὸ τὸ κράτος ἀγρίων παθῶν, αἰφνης καταλαμβάνεται ὑπὸ θερμοῦ πόθου εὐποιίας. Προχθὲς ἀκόμη ἡ πόλις μας ὠργιάζε κατεχομένη ὑπὸ μανιώδους ἐκλογικῆς ἐξάψεως καὶ σήμερον συγκινεῖται ὑπὸ ἐξόχου ἰδέας ἀγαθοεργίας.

Ἡ ἰδέα αὕτη ἡ ἀβρὰ καὶ εὐγενὴς δὲν ἠδύνατο νὰ προέλθῃ εἰμὴ ἀπὸ ἀβρὰς καὶ ἐκλεκτὰς φύσεις, ἀπὸ τὰς κυρίας αἰτινας ἀνέλαβον τὴν περίθλαψιν τῶν ἐν τῷ Δημοτικῷ νοσοκομείῳ ἢ «Ἐλπίς» ἀσθενῶν. Αἱ εὐγενεῖς δεσποῖναι παραιτοῦσαι τὴν χλιδὴν καὶ τὴν εὐμάριαν τοῦ οἴκου των μεριμνῶσιν ὑπὲρ τοῦ πάσχοντος πλησίον. Ὁμολογουμένως ἡ οὕτως ἐξασκουμένη φιλανθρωπία εἶνε ἡ εὐγενεστάτη διατύπωσις τῆς ὑπάτης τῶν Χριστιανικῶν ἀρετῶν, τοῦ ἐλέους.

Εἰς ἰδιαιτέραν στήλην τιμῆς πρέπει ν' ἀναγραφῶσι τὰ ὀνόματα τῶν εὐγενῶν δεσποινῶν, αἰτινας ἀνέλαβον τὸ θεῆρεστον αὐτὸ ἔργον καὶ αἰτινας εἰσὶν ἡ κυρία Ναταλία Σούτσου, ἡ κυρία Φ. Τυπάλδου Πρετεντέρη, ἡ κυρία Μπάρτ, ἡ κυρία Γάσπαρη, ἡ κυρία Μπέσση Μάσσωνος, ἡ κυρία Ναυσικά Ζωγιοῦ καὶ ἡ κυρία Βάμβα. Ἐκάστη αὐτῶν ἀνέλαβεν ἤδη τὴν ἐποπτεῖαν μιᾶς ἢ δύο αἰθουσῶν τοῦ Νοσοκομείου, προσδιώρισαν ὅπως ἐπισκέπτονται αὐτὰς δις τῆς ἐβδομάδος, κατὰ πᾶσαν Τρίτην καὶ Σάββατον μετὰ μεσημβρίαν καὶ ἤρχισαν συνάζουσαι χρήματα, βιβλία, ἐνδύματα καὶ παντοειδῆ ἀντικείμενα χρήσιμα πρὸς ἀνακούφι-

σιν καὶ βελτίωσιν ἐν γένει τῆς καταστάσεως τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ νοσηλευομένων καὶ τῶν ἀναρρωνυόντων.

Τοιοιτοτρόπως τὸ φιλανθρωπικὸν ἴδρυμα, τὸ ὁποῖον ἔφθασεν εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν περιωπὴν καὶ τελειότητα χάρις εἰς τοὺς ἀτρότους κόπους καὶ τὴν ἀπαράμιλλον δραστηριότητα τοῦ ἀξιοτάτου αὐτοῦ Διευθυντοῦ κ. Σ. Μερκούρη, ἀποκτᾷ πολύτιμον ἐπικουρίαν, ἥτις κατὰ πολὺ βεβαίως θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόοδόν του.

Ἡ κοινωνία ἡμῶν ὀφείλει νὰ ὑποδοθῆσθαι μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὸ ἔργον τῶν ἀξιοτίμων κυριῶν. Καὶ ἐπειδὴ ὠρίσθη, ὅτι παρεκτὸς τῶν ἀντικειμένων εἶνε δεκταὶ συνδρομαὶ καὶ μέχρις 25 λεπτῶν, ἐνοχὸς ἀξιοκατακρίτου ἀδιαφορίας θὰ φανῆ πᾶς ὅστις δὲν σπεύσῃ νὰ προσφέρῃ τὸν ὀβολόν του ὑπὲρ τοιοῦτου σκοποῦ.

Τὸ «Ἄστυ» προθύμως ἀναλαμβάνει νὰ δέχῃται συνδρομὰς χάριν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ἰδιαιτέρως ἐπικαλούμενον τὰ φιλεύσπλαγγνα αἰσθήματα τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀγνωστῶν αὐτοῦ.

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΩΤΥΠΟΥΡΓΟΣ

— ΒΙΚΩΝ... ΖΩΣΑ —

Μέγας Ναπολέων νικητής,
 Κάθῃτ' ὑπερήφανος εἰς θρόνον,
 Τῶν Κρητῶν θερμοῦς ἐκδικητής
 Καὶ καμάρι ὄλων τῶν αἰῶνων.

Αἰφνης, μέσῳ κρότων καὶ βοῶν,
 Ἐμμελῶν θουρίων καὶ παιάνων,
 Φθάνων τις δρομαίως, πνευστιῶν,
 Στέφανον τῷ δίδει ἐκ λαχάνων.

Κι' ἐπονται αὐτοῦ ὄλοι πιστοί,
 Κι' ὁ καθεὶς εὐχὴν μίαν προσθέτει,
 Καὶ ἐν τέλει ἐνθους τῷ ζῆτει
 Ὡς ἀνταμοιβήν... μικρὸν ρουσφέτι !

Ἀνεμόμα

ΣΠΑΝΙΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Τὸ «Ἄστυ» μέχρι τοῦδε πολλὰ ἐδημοσίευσε γλωσσικὰ ἀριστουργήματα, περικοπὰς ἀρθρῶν, ποιήματα, ἀγγελίας, διατριβὰς, ἐπιγραφὰς καὶ ἄλλα διάφορα δείγματα τῆς ἐξόχου πολυμαθείας καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς διανοητικῆς καταστάσεως τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων ἄλλὰ μετ' ἰδιαζούσης εὐχρηστείας δημοσιεύει σήμερον εἰς ἐν ἐκ τῶν τελευταίων του φύλλων πρὸς ἐπισφράγισιν οἰονεὶ τῆς μακροῦς σειρᾶς τὴν κατωθεὶ ἀγγελίαν μοναδικὴν εἰς τὸ εἶδος τῆς ὡς πρὸς τὸ ὕψος, ἥτις θ' ἀποτελέσῃ σπάνιον κειμήλιον ἐν τῇ πολυτίμῳ συλλογῇ τῶν μαργαριτῶν. Σχολίων ἑτέρων δὲν χρῆζει ἀφίνομεν τοὺς ἀναγνώστας νὰ ἐντροφήσωσι μόνοι των:

*Ὁ κῆπος ὁ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ, τωλεῖται ἀναγκαστικῶς

διὰ χρέος, ὑπὸ τὸν ὅποιον ὑπάρχουσι δύο μνημεῖα τὸ μὲν ἐν πρὸς δυσμὰς εἰς τὴν γωνίαν τοῦ Καρφανείου με πλάκας φέρουσαν γράμματα «ἐνθάδε κεῖται», θὰ ἔκαμνον ἀνασκαφῆν, ἀλλὰ με ἐμπόδισαν, πέντε βήματα ἀπὸ τὴν γωνίαν πρὸς δυσμὰς εἰς τὸ ἴδιον θεμέλιον, ἤυρον μνημεῖον κεκαλυμμένον μετέφρα τεμάχια μαρμάρου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἄλλων τὸ μνημεῖον, ὅπερ ἀνοίγει, ἤυρον σῶμα ἀνθρώπινον εἰς πρῶτο μέγεθος, ἐκπέμπων ὁσμὴν καλὴν μεθ' ὃ ἔλαβον ἀνθράκας καὶ ρίψας λίθανον, καὶ μετὰ τοῦτο τὸ ἐκάλυφα. Τρία βήματα μακρὰν τοῦ μνημείου τούτου ἤυρον στρέφον ἐνετικὴν, τὴν ὅποιαν ἐξεκένωσα, καὶ ἤυρον χῶμα φέρον μυρωδιαν ἐλαίου χωρητικότητος 20 βαρελῶν οἴνου καὶ ἐλαίου, ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς ὅποιας εὑρέθη μία πέτρα τετράγωνος κατόπιν κατελθὼν εἰς αὐτὴν ἤυρα 2 ἵππους με τόξα ἀπὸ ὄρουαλκου δύο νομίσματα χρυσοῦ, παριστάνοντα τὸ μὲν τὴν Ἀθηνᾶν, τὸ δὲ Βασιλείαν ἦτο με στέμμα· 20 βήματα μακρὰν πρὸς τὸ θεμέλιον τῆς μάνδρας ἤυρον δευτέραν μικροτέραν, εἰς τὸ ἄλλο θεμέλιον πρὸς Ἀνατολὰς ἤυρον λιθὸν τετράγωνον χωρητικότητος 20 βαρελῶν· πλησίον τοῦ λιθοῦ ἤυρον ἓνα πῖθον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπῆρχον 13 ἀγγεῖα, παριστάνοντα τὰ μὲν γυναῖκας, τὰ δὲ ἀνθρώπους καὶ ἄλλα διάφορα τὰ ὅποια ἔδωκα τῶ Κακουλίδει ὅπως τὰ ἐκτιμήσῃ, ὅστις ἀρνεῖται νὰ μοῦ τὰ ἐπιστρέψῃ.

Τὸ βῆθὸν κτῆμα πρόκειται νὰ ἐκποισθῇ ἀναγκαστικῶς καθὼς καὶ τὸ περὶ τὴν Πνίκαν ἕτερον κτῆμα συνορευόμενον ἀνατολικῶς με δημοσίον Πνίκαν καὶ με Λεωφόρον, Δυτικῶς με κλειρονόμους χήραν Μπέτσου, ὅπερ γήπεδον εἶναι ἐπίδικον μεταξὺ ἐμοῦ καὶ αὐτοῦ. μεσημβρινῶς με Παλούκη Λαδάκη καὶ Ντούβρον, ἄτινα τὸ δημοσίον καταπάτησε, καὶ ταῦτα πωλοῦνται καὶ ὅστις θὰ τὰ ἀγοράσῃ θὰ μεταμεληθῇ ὡς καὶ ἐγὼ μετημελήθην τὰ δὲ τεμάχια τὰ πρὸς τὸ πηγᾶδιον ἐπώλησα εἰς τινα Γερμανὸν ἀντὶ φράγκων χρυσοῦν 3000 ποῖαν ἀξίαν εἶχον μόνον ὁ Θεὸς γνωρίζει·

Ρεμωσχιότης

ΒΙΒΛΙΑ

THEODORE DE BANVILLE. ΤΟ ΜΗΛΟΝ Ἐμμετρος κωμικὴ σκηρὴ μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Γ. Β. Τσοκοπούλου. — Ἐξεδόθη ἐσχάτως καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἐστίας» ἀντὶ δραχμῆς. Μετάφρα-

σις αὐτοῦ ἐπιτυχῆς εἶχε δημοσιευθῆ πρὸ ἐτῶν ἐν τῇ «Ἐστία» ὑπὸ τοῦ κ. Δροσίνης· δὲν ἦτο λοιπὸν καμμία ἀνάγκη νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη· ἀλλ' ὁ κ. Τσοκοπούλος πιθανὸν νὰ μᾶς εἴπῃ, ὅτι δὲν βλέπει νὰ ὑπάρχουν δύο ἢ καὶ εἰκοσιδύο μεταφράσεις ἐνὸς καλοῦ ἔργου. Καὶ δὲν ἔχει καὶ πολὺ πολὺ ἀδικον· ἀφοῦ ὁμοῦ ἀπέδειξεν, ὅτι εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ καλοὺς στίχους διατὶ δὲν μετέφραζε κανὲν ἄλλο ἔργον, ἐκ τῶν πολλῶν, τοῦ ἴδιου ποιητοῦ; Εἴμεθα τόσον πτωχοὶ φιλολογικῶς, ὥστε ἡ πολυτέλεια αὐτῆ, νὰ ἔχωμεν δηλ. διπλᾶ τὰ καλά πράγματα δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται! Δύο λέξεις τώρα καὶ διὰ τὸν προτάξαντα ἀντὶ προλόγου δράμα *λέξεων* (sic) κ. Ν. Λάσκαρη: εἰμποροῦσε, φρονούμεν, νὰ γράψῃ περισσότερο ὑπὲρ τοῦ Banville καὶ εὐλιγότερα κατὰ τοῦ Ταβουλάρη, διότι αὐτὸς ὁ ἀρχαῖος Ταβουλαρισμὸς τοῦ τὸν ἐξώθησε νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ὑπάρχουν καὶ παρ' ἡμῖν «δράσται ἐμμέτρων ἀνοησιῶν (διατὶ μόνον ἐμμέτρων;) μαθόντες le metier des vers εἰς τὴν σχολὴν τοῦ ποιητοῦ τοῦ κάρρου», οἱ ὅποιοι ἀποφαινόμεθα, εἰ φθονεροὶ καὶ ἀγράμματοι, ὅτι οἱ στίχοι τοῦ Banville δὲν εἶνε καὶ γὰρ πίταμα, παρὰ τὴν ἐναντίαν γνώμην τοῦ Saint Beuve, Saint Victor, — κατὰ τὴν δράμα *λέξεων* — δὲν ἐνθυμούμεθα τίνας ἄλλου Saint ἀκόμη, μὴ παραλειπομένου καὶ τοῦ ὁμοφρονούντος κ. Λάσκαρη.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ἐπιτυχῆς τοῦ θωρηκτοῦ αἰ **ΣΠΕΤΣΑΙ** εὑρίσκονται εἰς τὸ γνωστὸν ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου Φωτογραφεῖον τοῦ κυρίου

Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ

Εἰς τὸ γνωστὸν τοῦτο ζυθοπωλεῖον εὑρίσκετε τὸν εὐγευστότερον ζύθον τῆς Βιέννης πωλούμενον καὶ **μὲ τὸ ποτῆρι.**

Τ Ο Ἄ Σ Τ Υ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

ΕΙΣ ΜΕΓΑ ΣΧΗΜΑ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΔΙΕΘΥΝΤΗΣ : Θ. ΑΝΝΙΝΟΣ — ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ : Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΠΛΕΙΣΤΟΙ ΤΩΝ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ ΛΟΓΙΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΩΝ

ΑΡΘΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ, ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΡΕΧΑ ΓΥΡΕΥΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 12

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΔΕ ΔΕΚΤΑΙ

Τὰ πρῶτα φύλλα θὰ ἐκδοθῶσιν εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀντιτύπων.